

3. InnovFin — EU Finance for innovators [Electronic resource] // European Investment Bank: Web-site. — Text data. — Luxembourg, 2016. — Mode of access: <http://www.eib.org/products/blending/innovfin/index.htm>. (last access: 11.12.2016).

4. Draft thematic guidance fiche for desk officers. Research and innovation (version 3 — 13/03/2014) [Electronic resource] // European Commission. — Text data. — Brussels, 2014. — 20 p. — Mode of access: [http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/draft_thematic_guidance_fiche %20research_innovation_final.pdf](http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/draft_thematic_guidance_fiche%20research_innovation_final.pdf) (last access: 11.11.2016).

Viktoriiia von Rosen, PhD.
Consultant for International
Academic and Business Projects,
Frankfurt (Germany)

WESTERN EUROPE NEEDS SKILLS AND WORKFORCE FROM ABROAD. HOW COOPERATION — EVEN TEMPORARY — COULD WORK AND BE IMPLEMENTED?

What does today's „Western European» educational system means, where are the needs for the future and what I could bring in from my „Eastern European» experience? Where is the bridge?

First. In German there is a unique educational system, the so called dual system. This is practiced not only in Germany, but in Austria and Switzerland as well.

The basic component of a dual study program is the combination of practical work in a company and theoretical (academic) lectures at a university or a vocational academy. These two fields of application (practice and theory) alternate in a usually regular rhythm with each other (1).

Why it is not adopted in other countries, though it is known and admired?

There is a certain similarity to Co-Determination, which is the German bridge between Labor and Capital. In the same way it has helped Germany to become one of the leading export nations in the world but has not found followers in other countries. Mainly because it was not understood.

Second. Professional Education (Weiterbildung)

For example this is often organized by the local Chamber of Commerce and Industry. And there are other organisations at the academic level to support this. They help to find new opportunities for experts with an academic education in their home countries to move.

Third. Germany — due to demographic reasons needs urgently workforce from the outside. Just some statistics for Germany. Population — 83 Mill., Employed — 45 Mill.; Inflation rate — less than 2,0 %, exports — 1.318 billion euros, imports — 1.090 billion euros, Exportüberschuss –trade (surplus) 228 billion euros (2).

It means, that Germany needs new working force. In such an environment of opportunities young people should have the courage to make choices as it happened decades ago with foreign work force into Europe as well as in the USA. This is very important in our globalized, digitized, informationalized modern society. Only then you can bring back this earned experience later to your home country.

Similar to other areas Germany is implementing the process with a new law, call FACHKRÄFTEINWANDERUNGSGESETZ («FEG»).

What does it mean: Following the decision of the Federal Cabinet on 19 December 2018, the parliamentary procedure in the Bundestag and the referral by the Bundesrat is under way. It is planned to put the FEG into force in the first quarter of 2020. It contains interesting innovations Skilled workers from third-countries who:

a) offer a domestic qualified vocational training or a foreign professional qualification equivalent to a domestic qualified vocational training, or;

b) have a recognized foreign or a foreign university degree comparable to a German university degree could find well paid jobs in Germany.

What is necessary and has to be organized:

1. Countries — Platforms. To promote the economic, academic and cultural exchange between for example Germany — Ukraina

- To bring this message and knowledge to the people interested in.
2. Cooperation of Universities
 3. City Partnerships
 4. Governmental Programs

List of literature

1. <https://www.wegweiser-duales-studium.de>
2. Statistisches Bundesamt <https://www.destatis.de>

Фролов Д. К., аспірант
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет імені
Вадима Гетьмана»
м. Київ, Україна

СТАНОВЛЕННЯ ІНСТИТУТІВ КРАУДФАНДІНГУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Ключові слова: цифрові технології, краудфандінг, ініціативні проекти, інститути, інновації, міжнародне фінансування.

Key words: digital technologies, crowdfunding, initiative projects, institutions, innovations, international financing.

В умовах бурхливого розвитку цифрових технологій все більше з'являється інноваційних проривних технологічних, організаційних рішень та можливостей для ефективного менеджменту, які утворюють новий тип міжнародних відносин, взаємозв'язків у суспільстві, а також формують якісно нове підприємницьке середовище. Такі можливості надають, зокрема, краудтехнології. Краудфандінг (від англ. crowdfunding — народне фінансування), відомий з давнини спосіб збирання пожертвувальників від великої кількості людей на реалізацію різних заходів у сучасному світі за допомогою інформаційних технологій за посередництва інвестиційних краудфандінгових Інтернет-платформ перетворився на міжнародний механізм фінансування інноваційних проектів великою кількістю інвесторів з різними умовами винагород, за різними краудтехнологіями (краудлендінг, краудінвестинг, ICO). А система електронних платежів дозволила фізичним і юридичним особам фінансувати ініціативні проекти у будь-якій точці світу.

Світовий ринок краудфандінгу стрімко зростає і збільшився з 880 млн.дол. у 2010 році до 34,4 млрд.дол. у 2017 році. За прогнозами світова індустрія краудфандінгу до 2025 року розшириться до 300 млрд.дол. [5, 6]. Кількість краудфандінгових Інтернет-платформ у світі також постійно зростає і нині становить декілька сотень. Найбільша їх кількість відноситься до США, де у 2013 році функціонувало 344 платформи, у Великобританії розміщено 87 платформ, у Франції — 53, Канаді — 34, Німеччині — 26, Австралії — 12 [4].

В Україні формування ринку краудфандінгу знаходиться на початковій стадії і ще не набув такого розповсюдження як в Америці, Європі, Японії тощо. Фактично в Україні діючими краудфандінговими платформами є «Спільнокошт» (з 2012 року), та «NA-STARTE» (з 2014 року). За чотири роки на платформі «Спільнокошт» реалізацію різноманітних проектів підтримали близько 16 тисяч інвесторів на суму понад 6,4 млн. грн. [2]. На платформі «NA-STARTE» було зібрано 12,1 млн. грн. на реалізацію проектів українських авторів від більш ніж 50 тисяч спонсорів [3]. Українці для реалізації своїх ідей використовували здебільшого найбільш авторитетні у світі онлайн-платформи — Kickstarter та Indiegogo (США), на яких у 2018 році зібрали для реалізації своїх новаторських ідей понад 2 млн.дол. [1]. Тобто, в країні існує суспільний запит на такий механізм фінансування проектів, проте він залишається нерозвиненим.